

Středisko B. S. Brooka pro hudební dokumentaci v New Yorku

Poslání i konkrétní činnost uvedené instituce souvisí s doktorandským studiem hudby na Univerzitě města New York („The City University of New York – CUNY“), respektive v jejím Středisku pro postgraduální studium, jehož je součástí („The Graduate Center of the CUNY“). Samotné Středisko Barryho S. Brooka (dále SBB) – „The Barry S. Brook Center for Music Research and Documentation“ – bylo založeno v roce 1989 profesorem Barry Shelley Brookem (1918-1997), muzikologem světové proslulosti a významu a mj. i jedním ze zakladatelů IAML, a teprve po jeho smrti nazváno jeho jménem. (Portrét – nekrolog prof. Brooka byl uveřejněn v Národní knihovně, 1998, roč. 9, č. 4, s. 211-212.)

SBB má kromě studijních účelů sloužit široce založeným aktivitám na poli muzikologického výzkumu a hudební dokumentace vůbec. Je určeno doktorandům i studentům – jejich odbornému vzdělávání, konkrétnímu výzkumu, zaměření hudebně vydavatelskému a publicistickému, specializaci bibliografické a archivní. Výsledky tohoto úsilí jsou pak

v širším slova smyslu zpětně adresovány zájmům univerzity, města New Yorku a národní kultuře, jakož i zájemcům v celém světě a mají se šířit prostřednictvím publikací, konferencí a výstav. Studenti, doktorandi i stipendisté jsou navíc přímo i nepřímo vtaženi do činnosti střediska, které jim mj. vytváří příležitosti zejména pro práci redakční a vydavatelskou.

Tematické okruhy současných průběžně realizovaných projektů a dosud vydaných publikací SBB jsou prozatím hlavním kritériem jeho obsahové struktury.

Projekty se zabývají více či méně důležitými úseky hudební historie, ať už v mezinárodním, národním, regionálním nebo i žánrovém měřítku a hledisku: francouzskou operou 17. a 18. století, hudbou na newyorské divadelní scéně v letech 1863 až 1875, výzkumem tvorby italského barokního skladatele G. B. Pergolesiho, studiem nástrojů s tzv. volným, průrazným jazýčkem (jako jsou harmonika, akordeon, harmonium aj.), uchováváním a zpracováním materiálů a informací k vydávání ediční řady Symfonie 1720-1840. Patří sem rovněž známé dlouholeté výzkumné projekty bibliografického charakteru s celosvětovou působností koncipované a založené právě prof. Brookem – od roku 1966 je to Mezinárodní soupis literatury o hudbě (RILM) a od roku 1972 Středisko pro výzkum hudební ikonografie (RCMI).

Publikace vydávané SBB dá se říci „obkreslují“ a završují činnost jednotlivých projektů, jak dokládá předpoklad úplného stovazkového vydání děl G. B. Pergolesiho, aktuálně vycházející kronika hudebního dění na newyorské divadelní scéně nebo ročenka o výše zmíněných jazýčkových nástrojích. Pak jsou tu ovšem známé reprezentativní publikace jako celosvětová výběrová bibliografie literatury o hudbě opatřená abstrakty „RILM Abstracts of Music Literature“ (tištěna podoba, CD-ROM i online), dále hudebně-ikonografické soupisy „RIdIM/RCMI Inventories of Music Iconography“, těžící rovněž z akce Mezinárodního soupisu hudební ikonografie (RIdIM), a konečně mezinárodní ročenka pro hudební ikonografii „Music in Art“.

Do struktury SBB patří rovněž četné dílčí archivy, zejména ty, které jsou spjaty s uvedenými projekty, nebo písemnosti a zvukové nahrávky pocházející z pozůstalostí významných pedagogů-muzikologů, kteří na univerzitě působili (Barry S. Brook, Gustave Reese, Emanuel Winternitz). Z dalších publikací vydávaných SBB je třeba zmínit řadu tematických hudebních katalogů, časopis Mezinárodní společnosti Albana Berga (jeden z představitelů tzv. druhé vídeňské školy první poloviny 20. století), svazky věnované žánru smyčcového tria v rámci souborného vydání děl J. Haydna ve spolupráci s německým Haydn-Institutem, bibliografii hudební tvorby a literatury týkající se žen v americké hudbě a velkolepý projekt edice přímých hudebních pramenů „Symphony 1720-1840“ proponovaný na 60 svazků.

Pestrá až libovolná obsahová rozmanitost dosavadní působnosti SBB dává tušit slibnou perspektivu při uplatnění dalších možných projektů a edičních počínů. Nedaly by se tu rovněž uplatnit některé, zejména bibliografické výsledky výzkumu české hudby a hudební minulosti?

Julius Hůlek